

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4XEObd/12/2018
Identifikačné číslo spisu: 8310200225
Dátum vydania rozhodnutia: 27.09.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Prieceľová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:8310200225.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ,
s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598 proti povinnému: P., nar.
XX.XX.XXXX, bytom D., o vymoženie 785,97,-eur
s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 6Er/11/2010, o dovolaní
oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove, č. k. 17CoE/119/2013-88 zo 4. júla 2013, v
časti potvrdzujúcej uznesenie Okresného súdu Humenné, č. k. 6Er/11/2010-39
z 30. decembra 2011 (II. výrok) a o návrhu oprávneného na prerušenie dovolacieho konania, takto

rozhodol:

- I. Návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a.
- II. Dovolanie oprávneného o d m i e t a.
- III. Povinný m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Humenné ako súd prvej inštancie uznesením, č. k. 6Er/11/2010-39 z 30.12.2011 exekúciu zastavil a rozhodnutie o trovách súdneho exekútora si vyhradil na samostatné uznesenie po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozhodnutia.
2. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že uznesením súdu prvej inštancie, č. k. 6Er/11/2010-14 z 08.06.2010 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove, č. k. 3CoE/79/2010-28 z 08.12.2010 súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nad sumu 414,57,-eur, nad trovy predchádzajúceho konania a trovy exekúcie. Súd prvej inštancie následne vydal uznesenie, č. k. 6Er/11/2011-30 zo 07.02.2011, ktorým exekučné konanie v tejto časti zastavil. Poverením číslo 5702 049755 zo 07.03.2011 poveril exekučný súd vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. X., a to na vymoženie sumy 414,57,-eur, trov predchádzajúceho konania vo výške 221,97,-eur a trov exekúcie. Vzhľadom na neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve vo forme rozhodcovskej doložky, exekučný súd s poukazom na ust. § 52 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov a smernicu 93/13/EHS, exekúciu podľa § 57 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej

činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) zastavil.

3. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací uznesením, č. k. 17CoE/119/2013-88 zo 04.07.2013 na odvolanie oprávneného a na návrh oprávneného na prerušenie konania rozhodol tak, že v I. výroku návrh oprávneného na prerušenie konania zamietol a v II. výroku odvolaním napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil. V odôvodnení rozhodnutia odvolací súd konštatoval, že súd prvej inštancie správne exekúciu zastavil, keďže poverenie v exekučnom konaní bolo vydané, vymáha sa plnenie, na ktoré oprávnený nemá právo a na splnenie podmienok exekúcie je potrebné prihliadať v každom okamihu exekúcie.

4. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu v časti potvrdzujúcej uznesenie súdu prvej inštancie o zastavení exekúcie (II. výrok) podal oprávnený dovolanie. Podľa názoru dovolateľa sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov (§ 237 písm. a/ zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov, ďalej len „O. s. p.“), v tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O. s. p.), nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný (§ 237 písm. e/ O. s. p.), účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.). Dôvodnosť dovolania vidí oprávnený v ust. § 241 ods. 2 písm. a/ až c/ O. s. p., t. j. v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 O. s. p., konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie spočíva na nesprávnom posúdení veci. Na základe uvedeného žiada odvolací súd, aby napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ako aj rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Spolu s dovolaním zároveň oprávnený navrhol, aby na základe § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. najvyšší súd dovolacie konanie prerušil a predložil Súdnemu dvoru Európskej únie dovolateľom vymedzené prejudiciálne otázky.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), konajúca zamestnancom v súlade s ust. § 429 ods. 2 písm. b/ C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie oprávneného je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ C. s. p.) a návrh oprávneného na prerušenie konania je potrebné zamietnuť.

6. Vzhľadom na to, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov, dovolací súd postupoval v zmysle prechodného ustanovenia § 470 ods. 1, ods. 2 veta prvá C. s. p. (podľa ktorých, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti a právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované) a prípustnosť dovolania posudzoval podľa § 236, § 237 a § 239 O. s. p.

7. Vo vzťahu k odmietnutiu dovolania oprávneného, ako aj zamietnutiu jeho návrhu na prerušenie dovolacieho konania najvyšší súd na odôvodnenie svojho rozhodnutia v zmysle § 451 ods. 3 C. s. p. stručne uvádza, že v danom prípade ide o obdobnú vec, ktorá už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom, pričom v týchto konaniach bola podrobne riešená aj otázka prípustnosti a dôvodnosti jeho dovolania, ako aj dôvodnosti podaného návrhu na prerušenie dovolacieho konania. Ako príklad dovolací súd uvádza rozhodnutia vydané v konaniach vedených na najvyššom súde pod sp. zn. 1Oboer/218/2013, 3Cdo/349/2012, 3Oboer/157/2013, 4Cdo/319/2012, 4Oboer/26/2014, 8ECdo/152/2014, 2ECdo/268/2014, 5Oboer/375/2013, 4Cdo/304/2012, 4Oboer/175/2013, 4Oboer/127/2013, 4Oboer/56/2013, 4Oboer/216/2013, 1Oboer/250/2013. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v

týchto konaniach (ako aj v ďalších konaniach iných senátov obchodnoprávneho, aj občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu, týkajúcich sa skutkovo a právne obdobných právnych vecí, v ktorých ten istý oprávnený vystupoval v procesnom postavení dovolateľa), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 452 ods. 1 C. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

8. Osobitne k námietke oprávneného, že súd prvej inštancie, ako aj odvolací súd nevytýčili vo veci ústne pojednávanie, aj keď podľa zákona tak boli povinné urobiť, najvyšší súd konštatuje, že tak ako správne poznamenal oprávnený, zákonom č. 230/2012 Z. z. účinným od 9. augusta 2012 (zákon bol účinný do 31. decembra 2012) bol novelizovaný Exekučný poriadok, ktorý ustanovenie § 57 Exekučného poriadku doplnil o ods. 5, v zmysle ktorého súd nariadi pojednávanie, ak rozhoduje podľa § 57 ods. 1 písm. g/ a k/. Dovolateľ namieta,

že pokiaľ súd prvej inštancie v danom prípade exekúciu zastavil, mal postupovať podľa uvedeného ustanovenia. Tvrdenie dovolateľa ale nie je správne, keď súd prvej inštancie rozhodol o zastavení exekúcie podľa § 57 ods. 2 Exekučného poriadku, pri ktorom ani v čase účinnosti ust. § 57 ods. 5 Exekučného poriadku nebolo nariadenie pojednávania obligatórne. Rovnako je možné uviesť, že v čase rozhodovania súdu prvej inštancie (30.12.2011) uvedené ustanovenie ukladajúce povinnosť exekučnému súdu nariadiť v stanovených prípadoch pojednávanie ešte účinné nebolo. Účinnosť nadobudlo až od 09.08.2012. Aj odvolací súd

v danom prípade postupoval v súlade s ust. § 214 ods. 2 O. s. p., ak o odvolaní oprávneného rozhodol bez nariadenia pojednávania. V danej veci nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie v zmysle § 214 ods. 1 písm. a/ O. s. p. a rovnako nebol splnený ani jeden

z ostatných dôvodov v zmysle písm. b/ až d/ uvedeného ustanovenia, pre ktoré predseda senátu odvolacieho súdu musí vždy nariadiť pojednávanie; nariadenie pojednávania bolo na úvahe odvolacieho súdu.

9. Najvyšší súd nezistil ani splnenie predpokladov na odloženie vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia v zmysle § 444 ods. 1 C. s. p. a v súlade s ustálenou praxou dovolacieho súdu o tom nevydal samostatné rozhodnutie.

10. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania povinného rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p).

11. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.